

Příběh paní Červené ze Slezské ulice napsala Petra Hůlová a ilustroval Jindřich Janíček

Paní Červená

Narodila se v roce 1935 a většinu svého života prožila v rodném domě ve Slezské ulici. Tatínek byl truhlář a získal zde družstevní byt. Maminka paní Červené je nevidomá a jako matka dvou dětí je celý život v domácnosti. Většinu svého dětství tráví paní Červená právě s ní. Pomáhá jí doma uklízet a vařit a doprovází slepou maminku na pochůzkách po městě. Do školy to má kousek a ve zbylém čase si chodí hrát do parku naproti, kde se scházejí děti ze širokého okolí.

Po základní škole se paní Červená učí na laborantku na střední průmyslové škole chemické a od osmnácti pracuje v podniku Spofa. Práce se jí líbí, ale kvůli nepříjemnému šéfovi brzy přechází do Aerovky, tam také potkává svého budoucího manžela.

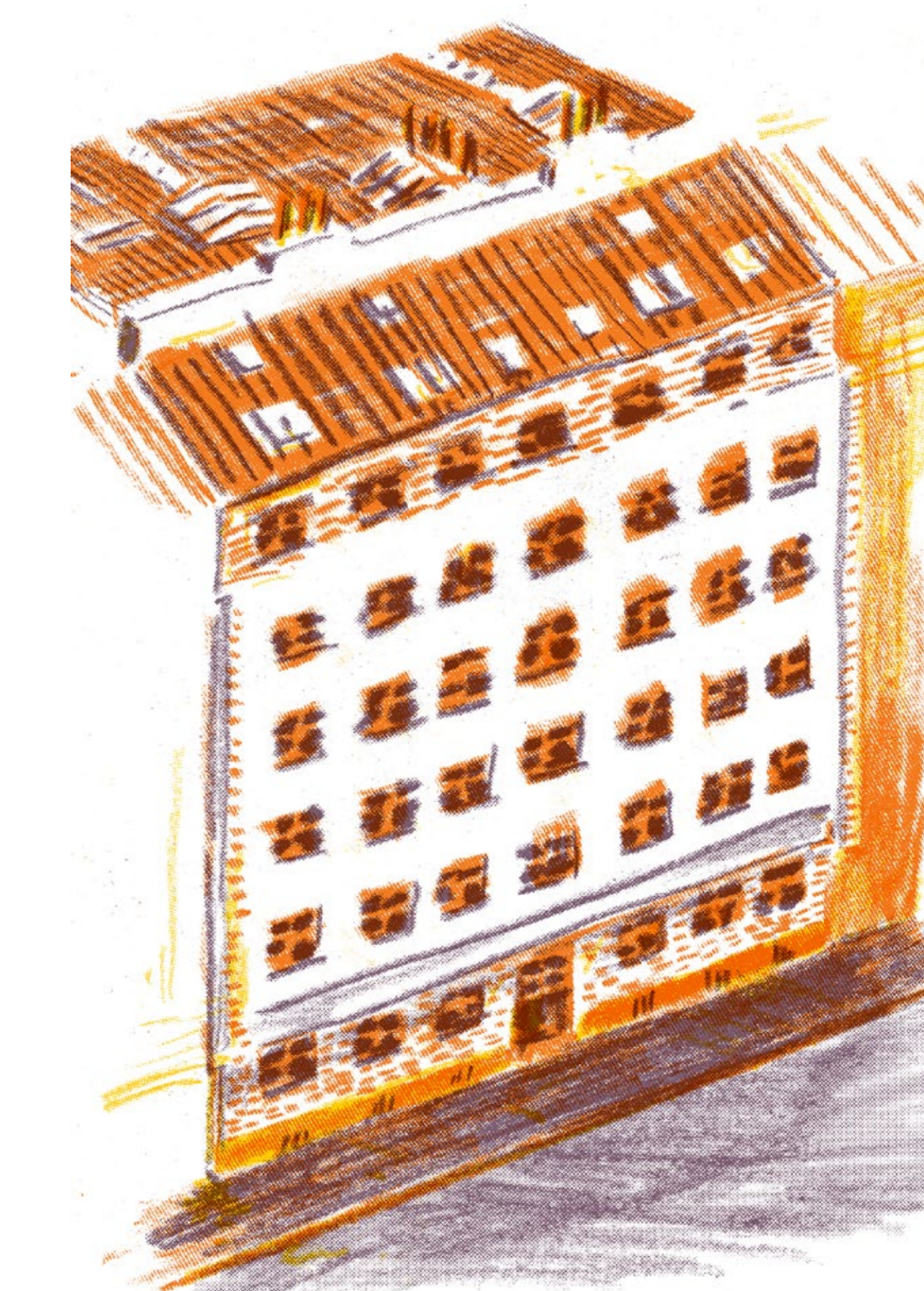
O víkendech rodina paní Červené jezdí mimo Prahu. Otec kupuje pozemek v Ohrobcí, kde pro rodinu staví chatu. Perou tam dokonce i o víkendu prádlo, které tam z Prahy vozí trabantem. Řídí jej paní Červená, jediná řidička v rodině. Autem na chatu vozí maminku, otec za nimi jezdí autobusem z Jarova nebo na motorce.

Po svatbě se paní Červená s manželem stěhují do Michle, kde má manžel byt po otci. Manželství se však po pětadvaceti letech rozpadá kvůli manželově chorobné žárlivosti, a to ve stejné době, kdy se jejich dcera vdává. Do Slezské k rodičům se tak vrací sama. Chatu v Ohrobcí přepisuje na dceru, která si na jejím místě staví s mužem nový dům. Po sedmi letech se však kvůli manželově alkoholismu rozvádí i ona a společně s dcerkou se stěhuje do Modřan.

Rodiče paní Červené umírají koncem osmdesátých let a byt v rodném domě ve Slezské pak obývá sama. Do důchodu jde o půl roku dříve v roce 1991, projekční ústav Projektant, kde je v té době zaměstnaná, se totiž ruší. Jako důchodkyně tráví paní Červená čas hlavně s pejskaři z okolí. Scházejí se brzy odpoledne a venčí psy až do pozdního večera.

Petra Hůlová (*1979) je autorkou mnoha překládaných románů (mj. *Paměť mojí babičce*, *Umělohmotný třípokoj*, *Macocho*, *Stručné dějiny Hnutí*, *Nejvyšší karta*) a držitelkou literárních cen (Magnesia Litera, Kniha roku LN, Cena Jiřího Ortena, Cena Josefa Škvoreckého). Tvoří rovněž divadelní hry, scénáře a performance. Je jedním ze zakladatelů Asociace spisovatelů a v rámci amerického programu SIT působí v Praze jako lektorka tvůrčího psaní.

Jindřich Janíček (*1990) je ilustrátor a grafický designér. Je držitelem dvou ocenění Czech Grand Design za ilustraci. Spoluvlastní nakladatelství Take Take Take. Je autorem ilustrovaného cestopisu *Na západ severozápadní linkou o cestě na severozápad USA* nebo „komiksového dokumentu“ *B jako běžec* o běžeckých závodech ve Spojených státech.

To je moje místo

